

ROZWAŻANIA PAULINY

Na samym początku była Obietnica...
Bo czy Słowo to nie również obietnica?
Wypowiedzieć słowo znaczy chcieć aby się stało
Jakie to przejmujące i piękne zarazem
Dziecię owinięte w całun spoczywa ufnie w rękach Maryi
Jak opłatek gotowy do połamania i dzielenia
Anna zasłania przemijalne źródło światła
Kierując uwagę obserwatora na światło prawdziwe
Ciemności egipskie wokół i nic więcej
Może tylko jeszcze ten spokój i ta czerwień miłości.
Po sam grób i jeszcze dalej – po wieczność samą...
Niepodobna wymyślić podobną historię
Żeby jakiś Bóg chciał w nędzę przyjść do ciemności
I z tęsknoty za ludźmi stał się jednym z nich
Światła dnia nie podrobi najlepsza żarówka
Nocy ducha nie rozświetli byle słowo
Tylko jedno światło podobne Wschodzącemu Słońcu
Zmienia wszystkie kolory i perspektywy
Nadaje cienie i rozprasza niepewności
Tylko jedno światło tak ogrzewa duszę
Zastępując wszystkie niespełnienia
Nadając znaczenie temu co pozornie blahe
Niepodobna znaleźć podobnego Boga
Niech zatem Słowo przemienia
A cały Świat ogarnięty ciemnością zmierza ku Dniowi
Niech Ten który wypowiedział słowo jako Pierwszy
Spełni je w nas i w naszym życiu

Centrum św. Maksymiliana, Harmęże, ul. Franciszkańska 12, 32-600 Oświęcim
www.RycerstwoNiepokalanej.pl e-mail: miharmeze@gmail.com o. Arkadiusz 608 191 158

MATERIAŁY FORMACYJNE
DLA WSPÓLNOT
RYCERSTWA NIEPOKALANEJ

GRUDZIEŃ 2024

TAJEMNICA WCIELEŃ

Intencja modlitewna na grudzień:

Aby Boże Narodzenie, przeżywane na wzór św. Franciszka z Asyżu, przyniosło nam prawdziwą radość, która wypływa z rozważania tajemnicy Wcielenia.

Teksty Pisma Świętego J 1, 1-18

Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo. Ono było na początku u Boga. Wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało, co się stało. W Nim było życie, a życie było światłością ludzi, a światłość w ciemności świeci i ciemność jej nie ogarnęła. Pojawił się człowiek posłany przez Boga - Jan mu było na imię. Przyszedł on na świadectwo, aby zaświadczyć o światłości, by wszyscy uwierzyli przez niego. Nie był on światłością, lecz [posłanym], aby zaświadczyć o światłości. Była światłość prawdziwa, która oświeca każdego człowieka, gdy na świat przychodzi. Na świecie było [Słowo], a świat stał się przez Nie, lecz świat Go nie poznał. Przyszło do swojej własności, a swoi Go nie przyjęli. Wszystkim tym jednak, którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię Jego - którzy ani z krwi, ani z żądzy ciała, ani z woli męża, ale z Boga się narodzili. A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas. I oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca, pełen łaski i prawdy. Jan daje o Nim świadectwo i głośno woła w słowach: «Ten był, o którym powiedziałem: Ten, który po mnie idzie, przewyższył mnie godnością, gdyż był wcześniej ode mnie». Z Jego pełni wszyscyśmy otrzymali - łaskę po łasce. Podczas gdy Prawo zostało nadane przez Mojżesza, łaska i prawda przyszły przez Jezusa Chrystusa. Boga nikt nigdy nie widział, Ten Jednorodzony Bóg, który jest w łonie Ojca, [o Nim] pouczył.

Nauczanie Kościoła Ojciec Święty Benedykt XVI, fragmenty posynodalnej Adhortacji Apostolskiej *Verbum Domini*.

[...] nawiązując do Prologu Ewangelii św. Jana (1, 1-18), który przekazuje nam to, co jest fundamentem: Słowo, które od początku było u Boga, stało się ciałem i zamieszkało pośród nas (por. J 1, 14). Ten wspaniały tekst zawiera syntezę całej wiary chrześcijańskiej. Osobiste doświadczenie, jakim było spotkanie Chrystusa i pójście za Nim, zrodziło w św. Janie, którego tradycja utożsamia z «ucznem, którego Jezus miłował» (por. J 13, 23; 20, 2; 21, 7. 20), głęboką pewność, że «Jezus jest wcieloną Mądrością Boga, jest Jego odwiecznym Słowem, które stało się śmiertelnym człowiekiem». Niech ten, który «ujrzał i uwierzył» (J 20, 8), również nam pomoże oprzeć głowę na piersi Chrystusa (por. J 13, 25), z której wypłynęły krew i woda (por. J 19, 34), symbole sakramentów Kościoła. Biorąc przykład z apostoła Jana oraz innych natchnionych autorów, pozwólmy się prowadzić Duchowi Świętemu, byśmy mogli coraz bardziej miłować słowo Boże. [...] Jak pokazuje nam jasno Prolog św. Jana, Logos wskazuje pierwotnie na Słowo odwieczne, czyli na Jednorodzonego Syna, zrodzonego przez Ojca przed wszystkimi wiekami i współistotnego z Nim: Słowo było u Boga, Słowo było Bogiem. Ale to samo Słowo, jak twierdzi św. Jan, «stało się ciałem» (J 1, 14), toteż Jezus Chrystus, narodzony z Maryi Panny, jest rzeczywiście Słowem Bożym, które stało się współistotne z nami. Wyrażenie «Słowo Boże» wskazuje tu zatem na osobę Jezusa Chrystusa, odwiecznego Syna Ojca, który stał się człowiekiem.

Z Pism św. Maksymiliana Fragment konferencji o Maksymiliana Kolbego pt. *O pogłębieniu nabożeństwa do Niepokalanej* [104], Konferencje świętego Maksymiliana Marii Kolbego, Niepokalanów 2015.

[...] jest dobrze i trzeba czytać książki, zwłaszcza przez świętych pisane. Ale nie tylko raz przeczytać, ale i więcej razy. Bł. Grignon pisze, że sam nie pojmuje wielu rzeczy, więc widocznie pisał wprost pod natchnieniem Matki Najświętszej. Od modlitwy i od pokory zależy głębokość zrozumienia. Jak oczyma widzimy i poznajemy, ale nieraz niezbyt dobrze, bo gdy szkło powiększające weźmiemy, wiele rzeczy zauważymy, których gołym okiem nie dostrzegamy, tak i w świetle tej pokory i modlitwy oglądamy dokładniej i głębiej tajemnice Boże. Módlmy się podczas czytania, żebyśmy cośkolwiek poznali. Potem prócz czytania trzeba

rozważać i modlitwą rozważanie przeplatać. Jak się tak będziemy ćwiczyć i rozważać – to i z obfitości serca usta będą mówić, a więc same tematy będą nam przychodzić.

Pytania

- 1) W jaki sposób św. Franciszek rozważał Tajemnicę Wcielenia? Jakie środki i jaki przykład nam pozostawił? Jak my dzisiaj możemy w Kościele przygotowywać się duchowo do Świąt Bożego Narodzenia?
- 2) Co o Tajemnicy Wcielenia mówi nam Prolog Ewangelii wg św. Jana? Dlaczego Benedykt XVI powiedział, że *ten wspaniały tekst zawiera syntezę całej wiary chrześcijańskiej*?
- 3) Jakie związki pomiędzy Tajemnicą Wcielenia a Słowem Bożym ukazuje nam Ojciec Święty? Co te refleksje oznaczają dla mnie?
- 4) Dlaczego grudniowa Intencja MI kładzie akcent na sam proces i akt *rozważania*? W jaki sposób możemy w swoim życiu zastosować wezwanie Papieża, by *oprzeć głowę na piersi Chrystusa*? Czy czas Adwentu i Okres Bożego Narodzenia są dla mnie rzeczywiście czasem *rozważania*? Co pragnę zmienić, postanowić w tym roku?
- 5) Jakie wskazówki do poznawania i rozważania tajemnic Bożych daje nam św. Maksymilian?
- 6) Które słowa, treści z dzisiejszego spotkania są dla mnie szczególnie ważne i dlaczego? Jakie konkretne postanowienie podejmuję dziś, aby wprowadzić je do mojego codziennego życia?